

ผลคำวินิจฉัยคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า
กรณี การแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ม. และบริษัท พ.

ระหว่าง	บริษัท ม.	ผู้ประกอบการธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ
	บริษัท พ.	ผู้ประกอบการธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ

การแจ้งผลการรวมธุรกิจ

ด้วยบริษัท ม. ยื่นแบบแจ้งผลการรวมธุรกิจ พร้อมเอกสารหลักฐาน ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ ต่อสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๓ เพื่อขอแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ม. และบริษัท พ. ซึ่งได้กระทำการรวมธุรกิจ เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๖๓ ต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อเท็จจริง

ข้อเท็จจริงที่ใช้ในการพิจารณาการแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ม. และบริษัท พ. มีรายละเอียดดังนี้

๑. ข้อมูลผู้ประกอบการธุรกิจ

๑.๑ ผู้ประกอบการธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ

บริษัท ม. จัดทะเบียนจัดตั้งบริษัทในประเทศไทย เมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๖๓ เลขทะเบียนนิติบุคคล xxx โดยมีทุนจดทะเบียนจำนวน xxx ล้านบาท และประเภทธุรกิจตอนจดทะเบียน คือ ๖๔๒๐๒ กิจกรรมของบริษัทโฮลดิ้งที่ไม่ได้ลงทุนในธุรกิจการเงินเป็นหลัก ทั้งนี้ ยังไม่มีรายได้ของบริษัท ม. ในปีที่ผ่านมา เนื่องจากบริษัท ม. จัดทะเบียนจัดตั้งเมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๖๓ บริษัท ม. มีสถานะเสมือนเป็นหน่วยธุรกิจเดียวกัน (Single Economic Entity) ที่ไม่มีการแข่งขันระหว่างกันกับบริษัทดังต่อไปนี้ เนื่องจากเป็นผู้ประกอบการธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการกับบริษัท ม.

- ๑) บริษัท ป.
- ๒) บริษัท ป.๑
- ๓) บริษัท ป.๒

๑.๒ ผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ

บริษัท พ. จดทะเบียนจัดตั้งบริษัทในประเทศไทย เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๓ เลขทะเบียนนิติบุคคล xxx โดยมีทุนจดทะเบียนจำนวน xxx ล้านบาท และประเภทธุรกิจตอนจดทะเบียนคือ ๑๐๗๖๑ การผลิตกาแฟ ทั้งนี้ ยังไม่มีรายได้ของบริษัทฯ ในปีที่ผ่านมา เนื่องจากบริษัทฯ จดทะเบียนจัดตั้งเมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๓

บริษัท พ. มีสถานะเสมือนเป็นหน่วยธุรกิจเดียวกัน (Single Economic Entity) ที่ไม่มีการแข่งขันระหว่างกันกับบริษัท พ.๑ (ผู้ถือหุ้นเดิม) เนื่องจากเป็นผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการบริษัทฯ จากการถือหุ้นเกินกว่าร้อยละ ๕๐ ของหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงทั้งหมด

บริษัท พ.๑ จำแนกประเภทการประกอบธุรกิจและรายได้ในแต่ละประเภท ดังนี้

๑) การขายและติดตั้งเครื่องชงกาแฟและอุปกรณ์ที่ใช้ในร้านกาแฟ รวมถึงเมล็ดกาแฟ มีรายได้จำนวน xxx ล้านบาท

๒) ร้านกาแฟ มีรายได้จำนวน xxx ล้านบาท

๓) การบริการซ่อมแซมและบำรุงเครื่องชงกาแฟ มีรายได้จำนวน xxx ล้านบาท

๒. ข้อมูลการรวมธุรกิจ

บริษัท ม. (ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ) ได้เข้าซื้อหุ้น (ประเภทหุ้นเพิ่มทุน) ของบริษัท พ. (ผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ) สัดส่วนหุ้นร้อยละ xxx ของหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงทั้งหมดของ บริษัท พ. ส่งผลให้บริษัท ม. เป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่และมีสิทธิออกเสียงเพิ่มขึ้นเกินกว่าร้อยละ ๕๐ ของจำนวนสิทธิออกเสียงทั้งหมดของบริษัท พ. โดยมีมูลค่าการรวมธุรกิจ xxx ล้านบาท

๓. โครงสร้างผู้ถือหุ้นหลังการรวมธุรกิจ

ภายหลังการรวมธุรกิจ บริษัท ม. เป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ในบริษัท พ. โดยมีสัดส่วนการถือหุ้นร้อยละ xxx ของจำนวนหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงทั้งหมด

๔. ขอบเขตตลาด

๔.๑ ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้อง (Relevant Product Market)

๔.๑.๑ การทดแทนด้านอุปสงค์

พิจารณาความสามารถในการทดแทนกันของร้านกาแฟในสายตาของผู้บริโภค จากความพึงพอใจในการบริโภค (Preference) ของผู้บริโภคกาแฟ ซึ่งขึ้นอยู่กับว่า ร้านกาแฟแบบทั่วไปจะสามารถทดแทนกับร้านกาแฟแบบ Specialty Coffee ได้หรือไม่

อย่างไรก็ตาม เพื่อการพิจารณาผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการรวมธุรกิจในตลาดร้านกาแฟ จึงพิจารณาแล้วเห็นว่า ประเภทของร้านกาแฟข้างต้นไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ กล่าวคือ ร้านกาแฟแบบทั่วไปสามารถทดแทนกันด้านอุปสงค์กับร้านกาแฟแบบ Specialty Coffee ได้

๔.๑.๒ การทดแทนด้านอุปทาน

พิจารณาความสามารถในการทดแทนกันของร้านกาแฟในสายตาของผู้ประกอบธุรกิจ จากลักษณะการประกอบธุรกิจร้านกาแฟ อาจพบความแตกต่างกันในการให้บริการระหว่างร้านกาแฟแบบทั่วไปกับร้านกาแฟแบบ Specialty Coffee กล่าวคือ ร้านกาแฟแบบทั่วไป เป็นร้านกาแฟที่มีระบบการให้บริการระบบเดียว กล่าวคือ ผู้ประกอบธุรกิจจะวางแนวทางการให้บริการไว้ทั้งหมด ตั้งแต่เมล็ดพันธุ์แบบเดียว วิธีการคั่วแบบเดียว วิธีการชงแบบเดียว โดยที่ผู้บริโภคไม่สามารถใช้บริการในรูปแบบอื่นได้ตามใจชอบ ขณะที่ร้านกาแฟแบบ Specialty Coffee เป็นร้านกาแฟที่มีระบบการให้บริการที่หลากหลายและแตกต่างจาก

ร้านกาแฟแบบทั่วไป ตั้งแต่การใช้เมล็ดพันธุ์ วิธีการคั่วเมล็ดกาแฟ วิธีการชงกาแฟ ซึ่งอาจรวมถึงวิธีการตีเมล็ดด้วย เพื่อสร้างเอกลักษณ์ของร้านให้มีความแตกต่าง

อย่างไรก็ตาม เพื่อการพิจารณาผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการรวมธุรกิจ ในตลาดร้านกาแฟ จึงพิจารณาแล้วเห็นว่า ประเภทของร้านกาแฟข้างต้นไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ กล่าวคือ ร้านกาแฟแบบทั่วไปสามารถทดแทนกันด้านอุปทานกับร้านกาแฟแบบ Specialty Coffee ได้ เนื่องจากลักษณะโดยทั่วไปที่ร้านกาแฟต้องมีคือ การขายเครื่องดื่มประเภทกาแฟ สถานที่นั่งสะดวกสบาย และมีโต๊ะเหมาะสำหรับการนั่งรอแก่ลูกค้า

๔.๒ ตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง (Relevant Geographic Market)

เมื่อพิจารณาขอบเขตตลาดภูมิศาสตร์ พบว่า ร้านกาแฟส่วนใหญ่มักเป็นร้านกาแฟ ที่ประกอบธุรกิจโดยผู้ประกอบธุรกิจจากส่วนกลาง ทั้งในรูปแบบของการกระจายสาขาเองหรือการขายสิทธิ ในการบริหารแบบแฟรนไชส์ (Franchise) ทำให้ลูกค้าจะได้รับบริการของร้านกาแฟดังกล่าวที่เหมือนกัน ทั้งประเทศ ดังนั้น ขอบเขตตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้องคือ ระดับประเทศ ดังนั้น ขอบเขตตลาดที่เกี่ยวข้อง กับการรวมธุรกิจดังกล่าว คือ ตลาดร้านกาแฟในประเทศไทย

๔.๓ มติคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าในส่วนที่เกี่ยวข้องกับขอบเขตตลาด ร้านกาแฟ

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าได้เคยพิจารณาขอบเขตตลาดที่เกี่ยวข้องกับ การรวมธุรกิจในธุรกิจร้านกาแฟ ในคราวประชุม กชค. ครั้งที่ ๑/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๖๓ กรณี การแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ค. และบริษัท ส. โดยกรรมการเสียงข้างมากเห็นว่า กรณีธุรกิจ ร้านกาแฟควรพิจารณาตลาดร้านขายเครื่องดื่มทั้งหมด โดยไม่ต้องจำแนกตามรูปแบบการขยายสาขาของร้าน ทั้งในรูปแบบการขยายสาขาเอง หรือการขายสิทธิแฟรนไชส์ นอกจากนี้ เห็นว่าการพิจารณาหลักเกณฑ์การเป็น ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ไม่ควรพิจารณาเพียงส่วนแบ่งตลาด แต่ต้องพิจารณาปัจจัยสภาพ การแข่งขันร่วมด้วย เนื่องจากธุรกิจร้านกาแฟเป็นธุรกิจที่มีการแข่งขันสูง ผู้ประกอบธุรกิจรายใหม่สามารถ เข้าสู่ตลาดได้ง่าย อุปสรรคการเข้าสู่ตลาดต่ำ

๕. ส่วนแบ่งตลาด

๕.๑ ตลาดร้านกาแฟในประเทศไทย

เมื่อพิจารณาขอบเขตตลาด ทั้งในตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องและ ตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง ประกอบกับข้อสมมติฐานของการทดแทนกันด้านอุปสงค์และอุปทานว่า ร้านกาแฟแบบทั่วไปไม่มีความแตกต่างกับร้านกาแฟแบบ Specialty Coffee อย่างมีนัยสำคัญ ทำให้ลักษณะ การประกอบธุรกิจที่มีความทับซ้อนกันระหว่างผู้ประกอบธุรกิจที่แจ้งผลการรวมธุรกิจ ได้แก่ บริษัท ม. และบริษัท พ. คือ ตลาดร้านกาแฟในประเทศไทย

พิจารณาตลาดธุรกิจร้านกาแฟในประเทศไทย ปี ๒๕๖๒ ตามตารางข้างต้น พบว่า ก่อนการรวมธุรกิจ ผู้ประกอบธุรกิจที่มีส่วนแบ่งตลาดสูงสุด คือบริษัท ป.๑ ร้าน CA มีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ xxx รองลงมาคือบริษัท ค.๑ ร้าน SC มีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ xxx และบริษัท บ. ร้าน BC มีส่วนแบ่งตลาด ร้อยละ xxx โดยค่าการกระจุกตัวจากส่วนแบ่งตลาดของผู้ประกอบธุรกิจ ๓ รายแรก (CR๓) ก่อนการรวมธุรกิจ เท่ากับร้อยละ ๖๖.๓๕ และตลาดดังกล่าวไม่มีผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด

หลังการรวมธุรกิจ ผู้ประกอบธุรกิจที่มีส่วนแบ่งตลาดสูงสุด คือบริษัท ป.๑ ร้าน CA จะมีส่วนแบ่งตลาดเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ xxx ส่งผลให้ค่าการกระจุกตัวจากส่วนแบ่งตลาดของผู้ประกอบธุรกิจ ๓ รายแรก (CR๓) หลังการรวมธุรกิจ เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๖๖.๕๔ และตลาดดังกล่าวไม่มีผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด

๕.๒ ตลาดผู้จัดจำหน่ายเครื่องชงกาแฟหรืออุปกรณ์สำหรับชงกาแฟในประเทศไทย

เมื่อพิจารณาประเภทการประกอบธุรกิจของบริษัท พ.๑ (ผู้ถือหุ้นเดิม) พบว่ามีการประกอบธุรกิจในการขายและติดตั้งเครื่องชงกาแฟหรืออุปกรณ์สำหรับชงกาแฟ รายได้ในปี ๒๕๖๒ จำนวน xxx บาท อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาประเภทการประกอบธุรกิจของบริษัท ม. (ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ) และบรรดาผู้ประกอบธุรกิจที่มีสถานะเสมือนเป็นหน่วยธุรกิจเดียวกัน (Single Economic Entity) ยังไม่ปรากฏประเภทธุรกิจดังกล่าวที่ชัดเจน มีเพียงการประกอบธุรกิจร้านกาแฟแบรนด์ร้าน CA เท่านั้น จึงไม่ถือเป็นลักษณะการประกอบธุรกิจที่มีความทับซ้อนกันของผู้ประกอบธุรกิจที่แจ้งผลการรวมธุรกิจ ดังนั้น การรวมธุรกิจดังกล่าวจึงไม่ส่งผลกระทบต่อตลาดผู้จัดจำหน่ายเครื่องชงกาแฟหรืออุปกรณ์สำหรับชงกาแฟในประเทศไทย

ข้อกฎหมาย

พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้ “ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง ซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รวมธุรกิจ” ประกอบประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๓ กำหนดว่า “การรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง หมายความว่า การรวมธุรกิจที่ยอดเงินขายของผู้ประกอบธุรกิจรายใดรายหนึ่งหรือของผู้ประกอบธุรกิจที่จะรวมธุรกิจในตลาดใดตลาดหนึ่งรวมกันตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาทขึ้นไป และไม่ก่อให้เกิดการผูกขาดหรือการเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด”

ประเด็นวินิจฉัย

การรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ม. และบริษัท พ. ต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

คำวินิจฉัย

พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้ “ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง ซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รวมธุรกิจ” ประกอบประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๓ กำหนดว่า “การรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง หมายความว่า การรวมธุรกิจที่ยอดเงินขายของผู้ประกอบธุรกิจรายใดรายหนึ่งหรือของผู้ประกอบธุรกิจที่จะรวมธุรกิจในตลาดใดตลาดหนึ่งรวมกันตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาทขึ้นไป และไม่ก่อให้เกิดการผูกขาดหรือการเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด” จึงมีประเด็นที่ต้องพิจารณาว่า

การรวมธุรกิจกรณีนี้เป็นกรรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่งหรือไม่

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาแล้วเห็นว่า บริษัท ม. ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ ได้ดำเนินการเข้าซื้อหุ้นของบริษัท พ. ผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ ในสัดส่วนร้อยละ xxx ของหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงทั้งหมด ซึ่งเป็นการเข้าซื้อหรือได้มาซึ่งหุ้นที่มีสิทธิออกเสียง ณ สิ้นวันใดวันหนึ่ง เพิ่มขึ้นเกินกว่าร้อยละห้าสิบขึ้นไปของจำนวนสิทธิออกเสียงทั้งหมดของผู้ประกอบธุรกิจอื่น ตามข้อ ๔ วรรคหนึ่ง (๒) ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาการเข้าซื้อสินทรัพย์หรือหุ้นเพื่อควบคุมนโยบายการบริหารธุรกิจ การอำนวยการ หรือการจัดการที่เป็นการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงถือเป็นการรวมธุรกิจ ตามมาตรา ๕๑ วรรคสี่ (๓) แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาต่อมาว่า ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจในกรณีนี้มีจำนวน ๒ ตลาด ได้แก่ ๑) ตลาดร้านกาแฟในประเทศไทย และ ๒) ตลาดผู้จัดจำหน่ายเครื่องชงกาแฟหรืออุปกรณ์สำหรับชงกาแฟในประเทศไทย และเมื่อพิจารณายอดเงินขายของบริษัท ม. ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ พบว่า บริษัท ป.๑ ในฐานะผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการกับผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ ประกอบธุรกิจร้านกาแฟ ภายใต้ชื่อร้าน CA มียอดขายจำนวน xxx ล้านบาท สำหรับในส่วนของผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ คือ บริษัท พ. ประกอบธุรกิจร้านกาแฟเช่นเดียวกัน ภายใต้ชื่อร้าน P มียอดขายจำนวน xxx ล้านบาท โดยหลังการรวมธุรกิจแล้วส่งผลให้มียอดขายรวมกันเป็นจำนวน xxx ล้านบาท ซึ่งเกินกว่าหนึ่งพันล้านบาทตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ และเมื่อพิจารณาส่วนแบ่งตลาดในตลาดร้านกาแฟในประเทศไทย พบว่า ไม่ก่อให้เกิดการผูกขาดหรือการเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด จึงถือเป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง ตามความในข้อ ๓ ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑

เมื่อการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ม. และบริษัท พ. เป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง ตามความในข้อ ๓ ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจจึงมีหน้าที่ต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รวมธุรกิจ ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ทั้งนี้ ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ ซึ่งได้กระทำการรวมธุรกิจ เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๖๓ และได้แจ้งผลการรวมธุรกิจ เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๓ ถือว่าเป็นการแจ้งผลการรวมธุรกิจภายในระยะเวลาที่กำหนด ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

มติคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้ามีมติเอกฉันท์รับทราบการแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ม. และบริษัท พ. ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

ทั้งนี้ เพื่อเป็นการเฝ้าระวังมิให้เกิดพฤติกรรมที่อาจเข้าข่ายฝ่าฝืนตามพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ จึงมอบให้สำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าติดตามพฤติกรรมอย่างใกล้ชิดต่อไป

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๕

สำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า